

Tudományos ülés a kórházban

Semmelweis Ignác születésének másfél százados évfordulójáról tegnap délután a Szeged m. j. városi tanács kórháza ünnepi tudományos ülésen emlékezett meg a kórház Pulcz utcai kulturális termében. Dr. Szontágh Ferenc egyetemi tanár, a szegedi orvosegyetem dékánja elnökölt a tudományos konferencián, ahol három referátum hangzott el.

Dr. Bódis Lajosnak, a kórház igazgató főorvosának, a szülészeti és nőgyógyászati osztály vezetőjének, dr. Hejtyei Pálnak és dr. Antal Albertnek közös munkája másfél évtizedes szülészeti eredmények tükrében vizsgálta a megelőzés elvének semmelweisi gyakorlatát. Az előadás hangsúlyozta, hogy Semmelweis nemcsak felismerte a gyermekági láz és egyéb eredetű súlyos fertőzés kórfarmák azonosságát, hanem korszakalkotó gyakorlati rendszabályt, a *kézfertőtlenítést* is javasolta a betegségek megelőzésére. Elsőként jelentette ki, hogy könnyebb megőrizni kezünket a bomló állati anyagokkal való érintkezéstől, semmint a már beszennyezett kezét ismét fertőtleníteni. Így tulajdonképpen a maig is érvényben levő szülészeti-sebészeti úgynevezett „nem fertőzés” elvét fogalmazta meg. Munkássága fordulatot jelentett a szülészeti történetében, mert első ízben hangoztatta a betegségek megelőzésének fontosságát. A referátum abban a vonatkozásban elemelte a kórház szülészeti osztályának, dr. Bódis Lajos igazgató-főorvosnak és munkatársainak 15 esztendő működését, hogy a szülészeti gondolkodás megváltozása miként tükröződött az elvégzett műtétekben, valamint az újszülöttkori magzati veszteségben. A korszerű szülészeti elveknek megfelelően arra törekedtek, hogy előre felismerve az anyát, vagy a magzatot fenyegető veszélyt, a terhességet és a szülést mindkettőjükre kedvező módon és időben fejezzék be.

Dr. Szabó Dénes, dr. Takács Lajos és dr. Tátrai József dolgozata a világszerte problémát jelentő *műtét utáni sebgyógyulást* vizsgálgatta. Bízva az antibiotiku-

mok nagy hatásában az orvosok engedményeket tettek a sebészeti tisztaság, a kórházi higiéné rovására. Pedig, ha ezek követelményeit betartják, a műtét utáni sebgyógyulást illetően *változatlanul jó eredmények születnek*. A szegedi kórház sebészeti osztálya — nagyobb műtėti anyag összehasonlítása, ellenőrzése alapján — ezen a téren *nemzetközileg is megállja a helyét*. Dr. Szabó Mihály főorvos ezután a *baktériumok okozta kórházi fertőzésekről* szóló előadását olvasta fel.

A tudományos ülésen dr. Dudás Béla városi főorvos, az m. j. városi tanács vb. egészségügyi osztályának vezetője elmondta, hogy az osztály *nívódíjat alapított* a kiváló tudományos munkát végzett városi orvosok jutalmazására. Papp Gyula, az m. j. városi tanács vb. elnökhelyettese dr. Szórády Istvánnak, az újszegedi gyermekkórház igazgató-főorvosának és dr. Korkos Lászlónak, a TBC gondozóintézet szakközorvosának a nívódíj megosztott első fokozatát, dr. Lantos Juditnak, a KÖJÁL osztályvezetőjének és dr. Ladányi Jánosnak, az I. számú városi kórház adjunktusának a díj megosztott második fokozatát adta át. A kitüntetett orvosoknak egyebek között Deák Béla, az MSZMP Szeged városi végrehajtó bizottságának tagja, a pártbizottság osztályvezetője, valamint dr. Kedvessy György egyetemi tanár, a Hazafias Népfrent városi bizottságának elnöke gratulált.

N. L.

Vasutasok csökkentett munkaidőben

Pénteken a Vasutasok Szakszervezetének Központi Vezetősége ülést tartott, amelyen megjelent dr. Csanádi György közlekedés- és postaügyi miniszter és postaiügyi miniszter is. Az ülésen megvitaták a vasúti egyes szolgálati ágazatainak sorra kerülő munkaidő csökkentésével kapcsolatos kérdéseket.

Rödönyi Károly közlekedés- és postaiügyi miniszter helyettese, a MÁV vezérigazgatója hozzászólva bejelentette, hogy a munkaidő csökkentés július elsejétől 60 000 vasutas dolgozót érint, elsősorban a vasúti járműjavítóknál, továbbá a vasúti építőiparban — (pályafenntartás stb.) a következő években folyamatosan a más szolgálati ágazatokban dolgozók — mintegy százezer vasutas — munkaidejét is csökkenteni kell. Szabó Antal, a Vasutasok Szakszervezetének főtitkára arról beszélt, hogy ma még a vasúti forgalomban résztvevők nagy többsége — az úgynevezett utazó személyzet — heti 48 óránál lényegesen többet dolgozik. Arra kell törekedni már a közeljövőben, hogy ezek a vasutasdolgozók is mentesüljenek a túlzott igénybevételről.

Dr. Csanádi György miniszter felszólalásában felhívta a figyelmet, hogy a vállalatok, üzemek széles körét érintő munkaidőcsökkentés nyomán megnövekszik a MÁV-nál is a víkend-forgalom, várhatóan sokkal többen utaznak majd a kiránduló helyekre a hét végén, s erre fel kell készülnie a vasútnak. Ezért határozta el a MÁV, hogy — figyelembe véve természetesen a rendelkezésre álló kapacitást — jobb utazási lehetőségeket teremtsen a hétvégekre, ha a szükség úgy kívánja, esetleg rugalmasan, gyorsan változtatja a menetrendet.

SZÁMOK, KÉPEK, IMPRESSZIÓK

Mozaik a Szovjetunióból

Aki először jár a Szovjetunióban, magávalvisz valamilyen avult sémát, amit olvasmányai alapján magában kialakított. S miután ennek a sémának a mai szovjet élet nem felel meg, roppant csodálkozik, de *kellemes a meglepetése*. Aki persze többször visszatérhet, egészen más benyomásokat szerez. Sokszor hallunk erről a fogalomról: kommunista építő munka, de amíg nem látjuk, elképzelésünk megragad a száraz számoknál. Noha a számok is sokat mondanak! Az ipari termelés a forradalom előttinek 110-szeresére, a villamosenergia termelés 300-szorosára növekedett. De a legnagyobb mutató: a félvészázad alatt: *újfajta gondolkodás, fegyelmesség, életviszonyai* rendezett, a jövőbe magabiztosan tekintő, szovjet műveltség rendkívül — és joggal — büszke ember. Pedig több mint háromszázféle nemzet, népcsoport él egy hazában együtt.

A Szovjetunióban a méretek lenyűgözőek. Egy-egy nagy köztársaságban egy-egy megye akkora, mint egész Magyarország. Ha mondjuk Sikota szigetről, a távoli Szahalinról, a „világ végéről” este repülővel elindul valaki és 10 órát utazik, még aznap este megérkezhet Budapestre. S az Északi-sarktól a Káspi tengerig, a lengyel határtól Japánig terülő ország sokfajta népet a közös célt egybekovácsolja.

A félvészázad változásait hadd illusztráljam egy történettel. Szarátovban találkoztam V. M. Csacsinnal, a moszkvai Pravda munkatársával, s a hosszú esti beszél-

Volgográdi kisiskolások rajza mutatja: „Ilyen nagy a mi hazánk...”

getés során érdekes kérdést tett fel:

— Bizonyára ismeri azt a képet, amelyen Lenin a Pravdat olvassa?

— Hogyne ismerném, a szegedi szerkesztőségben mögöttem függ a kép a falon.

— Nos, a levéltárakból kibogoztam, mi lehet a magyarázata, hogy a képen Lenin — amint a lapot olvassa — szájaszegletében aprócska mosoly húzódik meg. Ez a Pravda 1918. október 16-i száma. Az első hír arról szól, hogy egy moszkvai utca lakói három tojást adtak a frontnak. A második, hogy a moszkvai gyerekek már cukrot is kapnak a teához. Ez abban az időben, amikor a polgárháború és az intervenció miatt rendkívül nehéz volt az élet, nagy dolog volt. Lám, ilyen „kis dolog” is örömet szerzett Leninnek...

S aztán az jutott eszembe, hogy mekkora utat járt be ez az ország, amíg a mai hatalmához, gazdagságához, fejlettségéhez eljutott. A háborút nem könnyűből ismerik az emberek. Ismerősöm megélte: a 900 napos leningrádi blokád idején, amikor semmi enni való nem volt, de 22 órát dolgoztak, a védők egy munkás bement az igazgatóhoz és azt mondta: „Igazgató elvtárs, holnap valaki mást állítson a szalag mellé, mert meghalok...” Ilyen, hallatlan lelki erő jellemzi a szovjet embereket. Ifjú kísérőm és barátom Jelín Henrik Ljovonics édesapja a német fasiszták támadásának első napján halt hősi halált. És, ha nem lett volna háború? Kiszámolták a szakemberek, hogy a háború 8—10 évvel késleltette a fejlődést, további 5 év kellett, amíg az

országot helyreállították. Azaz: háború nélkül ma az ipari termelés legalább a duplája lenne. Pedig akár merre jártam, mindenfelé a merész, bátor tervek leptek meg — amely a moszkvai kongresszusi palota és a hatalmas Rosszija-szálló üvegezését szállította — 1959-ben csak 34 ezer, az idén már 800 ezer négyzetméter kirakattüveget és 7 millió négyzetméter ablaküveget készített.

Miután ez az üzem az első között van a gazdasági reform alapján dolgozó vállalatoknál és kintűnő a vezetése, szorgalmasak a munkásai, jelentős ereje van a termelés rövid idő alatti megduplázására.

S, ha már a Volga menti Szarátov egyik üzemét említettem, hadd szóljak „Oroszország legnagyobb országútján” épülő óriási erőművekről is. Még épül, de már működik a szarátovi erőmű — sorrendben ez a hetedik a Volgán — s mögötte végelethetetlenül hullámlik a „szarátovi tenger”. Volgográdban, — amit most már Sztálingrádként is jegyez meg a világ — kint jártunk a XXII. Pártkongresszus nevét viselő másik vízierőműnél, amely hárommillió köbméter betontömbjével öt kilométer szélesre duzzasztja a folyót és csupán ez az egyetlen erőmű több energiát termel, mint 1913-ban Oroszország valamennyi erőműve együttesen.

Nos, ezek a méretek dominálnak minden vonatkozásban. Így talán jobban érthető mit jelent: *kommunista építő munka; s mit jelent a szovjet ember békeszeretete.*

RÁCZ LAJOS

Érettségi az alagsorban

„Készítsen csillagháromszög kapcsolást mágneskapcsolókkal, időrelével! Mérje a mágneskeres áramfelvételét!” A szigorú felszólítást olyan érettségi tételcéduláról lestük el, amit csütörtök reggel, először húzott ki negyedikes tanuló Szegeden. A Róza Ferenc gimnázium villanyszerelő szakközépiskolája, kétnapos vizsgák után, tegnap bocsátotta útjára első maturusait.

Az újszegedi iskola alagsori tanműhelyében kora reggeltől dolgoztak a fiúk. A szakmai gyakorlati vizsga négyórás időt enged a sok manuális munkával, bajlódással járó feladatok megoldására. S míg Jakobsen Bertalan, a Kőbányai Gyógyszerárugár elektromérnöke, a vizsgabizottság szakmai elnöke végigjárta a munkapadokat, Horváth Ferenc igazgató bemutatta a IV/A. osztályt:

— Az 1964/65-ös tanévben 32 tanulóval indítottuk a villanyszerelő szakközépiskolát — figyelve Szeged és környéke szakmunkasígyényére, a fiatalok elhelyezkedési lehetőségeire. Nem számoltunk rosszul! A „vidéki osztályból” (Dorozsmától a Bács megyei Mélykútig 19-en jártak a 22 főnyi osztályba, zömmel a szomszédos kollégiumból) máris többet fogadna a Délmagyarországi Áramszolgáltatási Vállalat, mint amennyien jelentkeztek.

A DAV patronáló üzemünk, tanulóink javarészt odajártak gyakorlatra, s együttműködésünk mintaszere volt: a kiadott tantervhez megközelítőleg igazodó munkalehetőséget biztosítottak. Ami a szakközépiskolák üzemi kapcsolatait illetően nagy szó! Nem panaszkodhatunk a Csongrád megyei Építőipari Vállalatra sem, ahol tanulóink mérőóráktól a fogasztókig, különféle épületvillanyszereléssel foglalkoztak. Az osztály óra- és tanterve egyébként is sikere-

sebben indult, mint más szakközépiskoláé — a szakmai ismeretanyag (erősáramú elektromosság) mellett gondosabban figyelt az általános műveltség követelményeire; valamennyi gimnáziumi tárgyat oktattunk — természetesen mérsékelt óraszámokban. Az osztály tanulmányi átlaga közepes, de közismereti és szakmai tudásuk kiegyensúlyozottabb, mint bármelyik szakközépiskolai osztályunkban.

Szóbelire a kékszínű munkaköpenyt fehér ing, nyakkendő, sötét ruha váltotta fel. A közismereti tárgyak érettségi elnöke Németh Zoltán, a gépipari technikum tanára, magyar-történelem szakos léte ugyanacsak szakszerűen érdeklődött a munkapadi gyakorlatokról is. Kérdései tehát kiszámíthatatlanok. Ő lenne a „kellemetlen elnök” — ha kellemetlenkedne! De ő pedagógus. Nyugalma nyugalmat teremt az asztalnál. Elmondta: magyarból, matematikából, történelemből és szakelméleti kérdésekből tartanak szóbelit, s a gyakorlati eredményeiket a bekerülnek a bizonyítványba. Magyarból, matematikából és szakelméletből írásbeli dolgozatok is készültek.

A sikeres vizsga után néhányan felvételi papírjaikat várják: harman felsőfokú technikumba jelentkeztek, egy-egy tanuló műszaki, illetve jogi egyetemre.

N. L.

A BUTORÉRT-sorsolás nyertesei

A Butorértékesítő Nagykereskedelmi Vállalat szegedi lakberendezési áruházában május 27-től június 25-ig modern konyhabútor kiállítását és vásárt rendezett. Az ezalatt vásárolt konyhabútorok tulajdonosai között 17 ezer forint értékben jutalomtárgyakat sorsoltak ki.

A sorsolásra tegnap délután került sor az áruházban. A nyertesek a következők:

I. díj 50 literes hűtőszekrény, dr. Kondor Sándorné, Szeged, Szövő utca 11. II. díj lemezjátszó készülék, Fehér László, Szeged, Brüsszeli körút 18. II. díj Alfa rádió-készülék, Dáni Jánosné, Szeged, Hajnóczy utca 3. IV. díj lemezjátszó készülék, Tomas

Lászlóné, Szeged, Bartók B. tér 3. V. díj porszívó, Apó László, Szeged, Lenin körút 33. VI. díj NDK hajszárító, Bonyhádi József, Szeged, Kelemen utca 3. VII. díj állólámpa, Kocsis Ernőné, Szeged, Bercsenyi utca 3. VIII. —IX. díj hajszárító, Joó Ferenc, Kiskundorozsma, Csányi Istvánné, Szeged, Pusztaszeri utca 8. X. díj NDK vasaló, Kertes István, Szeged, Széchenyi tér 16. XI. —XII. díj elektromos kávédaráló, Kiss Valéria, Szeged, Jósika utca 19. Papp Péter, Szeged, Csalogány utca 91/b. XIII. —XIV. díj kávéfőző, Pethő Antalné, Szeged, Bakay Nándor utca 8. Molnár István, Szeged, Szatymazi u. 19.

14—15 éves, 8 ált. iskolát végzett (Szeged-környéki) leányokat és fiúkat

Fontó és szövőipari tanulóknak felvesszünk

Jelentkezni lehet: szombat kivételével minden munkanap 7-től 11 óráig a Szegedi Textilművek szakoktatási előadó-jánál (Tolbuhin sgt. 87.)

Ezúton hívjuk fel azon szegedi lakosok figyelmét, akik 1968. szeptember 1-től iparitanulóink részére ALBERLETI SZOBÁT TUDNAK BIZTOSÍTANI, szíveskedjenek mielőbb értesíteni gyárunk személyzeti oktatási osztályát. Kedvező feltételek mellett a szállásadóval szerződést kötünk. Pamutnyomóipari Vállalat Szegedi Textilműve DK. 510